

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/286/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1319204120
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Krajčo
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1319204120.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Krajča a členiek senátu JUDr. Jany Vlčkovej a JUDr. Moniky Holickej, v spore žalobkyne: U.. A. D.Á., E.. XX.XX.XXXX, I. Š. XX, K.D. I., zastúpenej advokátom: JUDr. Stanislav Irsák, so sídlom Kolárska 4, Bratislava, proti žalovanému: TOMA úverová a leasingová, a.s., so sídlom Májová 1319, Čadca, IČO: 36 664 090, o určenie, že práva žalobkyne ako spotrebiteľky boli porušené, o neplatnosť právnych úkonov a o finančné zadostučinenie, o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 02. augusta 2019, č.k. 24Csp/34/2019 - 28, v spojení s opravným uznesením zo dňa 09. septembra 2019, č.k. 24Csp/34/2019 - 43, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 02. augusta 2019, č.k. 24Csp/34/2019 - 28, v spojení s opravným uznesením zo dňa 09. septembra 2019, č.k. 24Csp/34/2019 - 43, p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením zo dňa 02. augusta 2019, č.k. 24Csp/34/2019 - 28, v spojení s opravným uznesením zo dňa 09. septembra 2019, č.k. 24Csp/34/2019 - 43, zamietol súd prvej inštancie návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, podaný spolu so žalobou vo veci samej, ktorým sa žalobkyňa domáha uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa až do právoplatného skončenia konania vo veci samej výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam evidovaným na liste vlastníctva č. XXX pre D. Ú.Y. S. W. Z., Z.. Č.. XXX/XX, Y. Z. W. E., K. XXX A., Z.. Č.. XXX/XX, Y. Z. W. E., K. XXX A., Z.. Č.. XXX/XX, Y. Z. W. E., K. XX A., Z.. Č.. XXX/XXX, Y. Z. W. E., K.A. XX A. W. S., X. B. S.. Č.. XXX, Z. na Z. Č.. XXX/XX W. XXX/XX, ktorých je vlastníčkou.

2. Prvoinštančný súd poukázal na to, že žalobkyňa návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnila tým, že jej hrozí tzv. dobrovoľná dražba, nakoľko žalovaný začatie výkonu záložného práva jej oznámil už svojím oznámením zo dňa 19.1.2016. Oznámenie o dražbe predstavuje naliehavú potrebu dočasnej úpravy pomerov, keďže hrozí bezprostredný zásah do ústavného práva žalobkyne na obydlie a ochranu majetku, a to formou nezákonnej a neoprávnenej dobrovoľnej dražby na základe neplatnej úverovej a záložnej zmluvy. Predmetom výkonu záložného práva majú byť všetky nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXX, na ktorom je už zapísaná poznámka o začatí výkonu záložného práva, čo predstavuje dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia. Nehnuteľnosti tvoria jediné obydlie žalobkyne, v tej súvislosti poukázala na jej ochranu podľa článku 21 Ústavy Slovenskej republiky a na rozhodnutie I. ÚS 13/2000, v nadväznosti na rozhodnutie ESLP vo veci S. vs. Slovenská republika, ako aj na rozhodnutie PL. ÚS 23/2004. Poukázal tiež na to, že vo veci samej sa žalobkyňa podanou žalobou domáha vydania rozsudku, ktorým súd určí, že jej práva ako spotrebiteľky boli uzavretím úverovej a záložnej zmluvy porušené, že zmluva o úvere, zmluva o zriadení záložného práva a dohoda o uznaní dlhu sú neplatné a tiež priznania primeraného zadostučinenia vo výške 5.000 eur. Na základe vyššie uvedeného, vychádzajúc z ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, § 328 ods. 1 a § 329 ods. 1 C.s.p., dospel k záveru, že pre nariadenie neodkladného opatrenia neboli splnené zákonné predpoklady, a to predovšetkým existencia aspoň pravdepodobného práva/nároku

žalobkyne, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť predbežná ochrana a naliehavá potreba upraviť pomery medzi stranami. Zdôraznil, že žalobkyňa sa na súde prvej inštancie už žalobou zo dňa 25.5.2016 domáhala na tom istom skutkovom základe súdneho určenia, že neexistuje záložné právo žalovaného k predmetným nehnuteľnostiam. Rozsudkom zo dňa 4.8.2017 súd jej žalobu zamietol a súčasne zrušil predbežné opatrenie, nariadené uznesením zo dňa 2.3.2016, č. k. 23C 16/2016-43, ktorým bolo žalovanému nariadené zdržať sa výkonu záložného práva. V odôvodnení rozsudku súd podrobne uviedol, prečo nepovažoval uzavretú zmluvu o úvere za spotrebiteľskú, prečo poskytnutý úver nebol spotrebiteľským úverom a prečo nepovažoval zmluvu o úvere ani zmluvu o zriadení záložného práva za neplatnú pre použitie nekalej praktiky alebo úžery. Po odvolaní žalobkyne Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 5.12.2018, č. k. 4Co/338/2017-155 potvrdil prvoinštančný rozsudok ako vecne správny, pričom sa v plnom rozsahu stotožnil so všetkými jeho závermi. Aktuálna žaloba žalobkyne je založená na rovnakej právnej argumentácii, novým argumentom je len nelegálnosť podnikania žalovaného pri poskytovaní úverov z vlastných zdrojov, čo však nie je dostatočný argument odôvodňujúci predpoklad, že novej žalobe bude vyhovené. Návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia navyše zjavne chýba naliehavosť. Svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia žalobkyňa odôvodnila dohodou o uznaní dlhu z roku 2014 a oznámením o začatí výkonu záložného práva z januára 2016. Zo žiadneho tvrdenia žalobkyne, ani zo žiadneho predloženého dôkazu nevyplýva, že žalovaný skutočne začal s výkonom záložného práva. Priamym predajom nehnuteľností, na ktorý poukazoval žalovaný vo svojom oznámení zo dňa 19.1.2016, nemôže žalovaný vykonať záložné právo, pretože to neumožňuje § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka. O uskutočňovaní dobrovoľnej dražby žalobkyňa nič neuviedla, ani nič neosvedčila, na liste vlastníctva nie je žiadna poznámka o začatí výkonu záložného práva zo strany žalovaného. Naopak, zo zapísaných poznámok a tiarch vyplýva začatie exekúcie zo strany iných veriteľov. Na základe uvedeného uzavrel, že nakoľko žalobkyňa nepreukázala potrebu bezodkladne upraviť pomery, ani ohrozenie exekúcie, podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia neboli splnené.

3. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá napadnuté uznesenie žiadala zmeniť a jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu vyhovieť. Odvolanie odôvodnila tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázala na to, že súd prvej inštancie odmietol vyhovieť jej návrhu s odôvodnením, že jej aktuálna žaloba je založená na rovnakej právnej argumentácii, novým argumentom je len nelegálnosť podnikania žalovaného pri poskytovaní úverov z vlastných zdrojov, čo nie je dostatočný argument odôvodňujúci predpoklad, že novej žalobe bude vyhovené. Toto tvrdenie a právny názor zapracovaný do odôvodnenia napadnutého uznesenia však predstavuje predsudok preukazujúci zaujatosť konajúceho sudcu vo veci, nakoľko bez toho, aby prebehlo akékoľvek konanie, je už v momente vydania napadnutého uznesenia predpojatý o tom, aký bude výsledok konania. Predpojatosť sudcu je zrejmá a pochopiteľná, nakoľko bol samosudcom aj v konaní, na ktoré sa odvoláva, teda v konaní vedenom pod sp. zn. 23C/16/2016. Dané vyjadrenie súdu je však aj dôsledkom nesprávneho právneho posúdenia veci. Nie je pravdou, že aktuálna žaloba je založená na rovnakej právnej argumentácii, nakoľko platnosť predmetných zmlúv napáda z úplne nových dôvodov, ktoré sú presne vyargumentované v žalobe a ktoré nikdy v konaní vedenom pod sp. zn. 23C/16/2016 spomenuté neboli. Predmetom konania je úplne odlišné určenie, ktoré požaduje, pretože v konaní sp. zn. 23C/16/2016 žalovala určenie neexistencie záložného práva, zatiaľ čo v tomto konaní žiada o určenie neplatnosti právnych úkonov, a to z dôvodov, ktoré vôbec nikdy neboli v predošlom konaní spomenuté, a teda ide o úplne odlišné a úplne nové konanie. Za nepravdivé označila tvrdenia súdu prvej inštancie, podľa ktorých jej nehrozí bezprostredná ujma a zjavne chýba naliehavosť a tiež, že nič neosvedčila, na liste vlastníctva nie je žiadna poznámka o začatí výkonu záložného práva zo strany žalovaného. Už v roku 2016 jej totiž bolo zo strany žalovaného doručené oznámenie o začatí výkonu záložného práva a toto je doteraz aj zapísané na LV č. XXX ako tretia poznámka v poradí pod č. P-49/2016, a preto môže žalovaný kedykoľvek realizovať záložné právo formou verejnej dražby, a nie je chránená ani zapísaným predbežným opatrením, nakoľko uvedené konanie bolo právoplatne skončené. Dôvody na nariadenie bezodkladného opatrenia sú preto dané, nakoľko stav naliehavosti, z dôvodu platného a existujúceho oznámenia o začatí výkonu záložného práva, stále trvá. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a predsudky v konaní, ktoré preukázal vo svojom odôvodnení napadnutého uznesenia je zrejmé, že konajúci sudca je v danej veci predpojatý, robí závery o veci samej v rámci konania o nariadení neodkladného opatrenia a je daný dôvod, aby sa nechal z konania vylúčiť.

4. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne s podaným odvolaním nesúhlasil a napadnuté uznesenie žiadal ako vecne správne potvrdiť, keď sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého uznesenia súdom prvej inštancie.
5. Opravným uznesením zo dňa 09. septembra 2019, č.k. 24Csp/34/2019 - 43, na návrh žalobkyne súd prvej inštancie opravil záhlavie napadnutého uznesenia v časti jej mena (A.).
6. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v medziach dôvodov podaného odvolania podľa § 380 C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 329 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne.
7. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.
8. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.
9. Podľa § 325 ods. 2, písm. c), d) C.s.p., neodkladným opatrením možno strane uložiť, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami, niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.
10. Podľa § 329 ods. 1 C.s.p. súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.
11. Podľa § 329 ods. 2 C.s.p. pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.
12. Základným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je existencia potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavy, že vykonanie exekúcie súdneho rozhodnutia bude ohrozené, pokiaľ nemožno tento účel dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Pre nariadenie neodkladného opatrenia sa tak vyžaduje hodnoverné osvedčenie aspoň základných skutočností potrebných pre záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako i dostatočné opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nevyhnutnosť potreby neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavu z ohrozenia exekúcie. So zreteľom na podstatu, účel a zmysel inštitútu neodkladného opatrenia nie je pre rozhodnutie o návrhu na jeho nariadenie potrebné vykonávať dokazovanie, hoci splnenie predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia nemožno vyvodiť len zo samotných tvrdení navrhovateľa, a je potrebné tieto tvrdenia aspoň spoľahlivo osvedčiť, a to aspoň do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti a hodnovernosti; keď pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.
13. Pred nariadením neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. c), d) C.s.p. postačuje, ak je okrem právneho vzťahu, ktorému sa má poskytnúť ochrana, osvedčená naliehavá potreba úpravy vzťahu medzi účastníkmi, ktorá je na tento účel nevyhnutná v záujme zamedzenia vzniku hroziacej ujmy na strane navrhovateľa neodkladného opatrenia.
14. Vychádzajúc z tvrdení žalobkyne so zreteľom na skutočnosti vyplývajúce z listín, ktoré sú obsahom spisu, dospel odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie k záveru, že žalobkyňa neosvedčila také skutočnosti, ktoré by v danej veci umožňovali nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia.
15. V prvom rade treba poukázať na to, že základným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčenie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, pričom za osvedčený možno považovať nárok iba v prípade, ak vzhľadom na prednesené tvrdenia navrhovateľa v spojitosti s ním predloženými listinami, prípadne inými dôkazmi, absentujú vážnejšie pochybnosti o pravdepodobnosti takéhoto nároku. V prípade žalobkyne však existencia dôvodných pochybností o danosti nároku navrhovateľky vyplýva z výsledku právoplatne skončeného konania, ktoré prebiehalo na súde prvej inštancie pod sp. zn. 23C/16/2016 a v ktorom súdy (prvoinštančný i odvolací) zhodne dospeli aj k záveru, že záložné právo žalovaného k predmetným nehnuteľnostiam (ktorého realizácii sa snaží žalobkyňa zabrániť s odôvodnením, že toto neexistuje) bolo za účelom zabezpečenia pohľadávky žalovaného voči žalobkyňi platne zriadené a existuje. Pokiaľ žalobkyňa za tohto stavu neponúkla pre účely nariadenia neodkladného opatrenia žiadne ďalšie relevantné tvrdenia, no najmä dôkazy, ktoré by mohli kvalifikovane osvedčiť najmä jej tvrdenie o neoprávnenosti pôvodne (v roku 2016) zamýšľaného výkonu záložného práva, odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že (ani) pre účely nariadenia neodkladného opatrenia nemožno nárok navrhovateľky, ktorému sa má poskytnúť ochrana, považovať za osvedčený.
16. Súd prvej inštancie zároveň správne poukázal na to, že v danom prípade absentuje aj predpoklad naliehavosti, teda nemožno považovať za osvedčenú existenciu naliehavej potreby

nariadenia neodkladného opatrenia (práve teraz), ktorá je rovnako nevyhnutným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia. Správnosť uvedeného záveru vyplýva už len z tej skutočnosti, že žalovaný oznámil výkon záložného práva v roku 2016 a doposiaľ k jeho skutočnej realizácii nepristúpil. V tomto smere žalobkyňa ani netvrdí, že by žalovaný uskutočňoval akékoľvek konkrétne úkony smerujúce k predaju predmetných nehnuteľností na dražbe za účelom uspokojenia svojej pohľadávky. Absencia naplnenia tohto predpokladu potom rovnako bráni vyhovneniu návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia; a z uvedených dôvodov nemôže obstať ani jej argumentácia v odvolaní, že všetky predpoklady pre vyhovnenie jej návrhu sú v danej veci splnené.

17. Napokon, pokiaľ žalobkyňa v odvolaní naznačuje, že konajúci sudca je z prejednaní danej veci vylúčený (riadnu námietku zaujatosti žalobkyňa nevzniesla), a preto by sa mal dať sám vylúčiť, odvolací súd poukazuje na to, že rozhodnutia zákonného sudcu v iných veciach zaujatosť nezakladajú (§ 49 ods. 3 C.s.p.), pričom z odôvodnenia napadnutého uznesenia nevyplýva ani to, že by súd prvej inštancie bez riadneho vykonania dokazovania posúdil daný spor vo veci samej, a to rovnako, ako v konaní sp. zn. 23C/16/2016. Prvoinštančný súd totiž v odôvodnení iba sumarizuje výsledky označeného sporu a právne závery, ku ktorým súdy dospeli, z ktorých vyvodzuje nesplnenie predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia a nie dôvody na zamietnutie žaloby vo veci samej. Navyiac, sama žalobkyňa v odvolaní poukazuje na to, že v označenom konaní bol celkom iný predmet sporu, a preto je jej argumentácia v odvolaní logicky neudržateľná.

18. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v danej veci neboli splnené zákonom stanovené podmienky pre vyhovnenie návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, a preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v konaní vo veci samej v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).